

جاگن ساڈے نین

خالی

دو حرفی گل

پورا گھنٹہ
کیبتی کال
مُشکل نُوں
حل کرنے سکیا
دو حرفی
گل کرنے سکیا

☆☆☆

جوالا مکھی

برفوں ٹھنڈیاں
رُتاں آسیاں
دریاواں دے
پانی جے
کیوں نہ ٹھریاں
میریاں سوچیاں؟

☆☆☆

ملاں

انساناں دی
نسل دے دشمن
سا دھاں نوں جھلی جان دے نہیں
اپنا لُچ تلی جان دے نہیں

☆☆☆

مائیوسی

سبھے ڈکھ مُکا ون خاطر
موت تے بندہ دوویں لو کو
مرن لئی تیار نیں بیٹھے

☆☆☆

لیڈر

گھر وچ پیو دی
لاش پئی سی
اودھر ہے سی
آخری جلسہ
ابے کیہڑا مُڑ آؤنا اے
ایہہ گل سوچ کے
جلسے گا ہ نُون
ٹُر گیا لیڈر

☆☆☆

مسیحا

ڈاکٹر، نرس دا
 عشق نہ مکیا
 حال دوہائی
 ہاڑے پاؤندیاں
 اک مر یض دے
 نکلے ساہ

☆☆☆

جمہوری دور

پچھو پچھو

لو کائی ساری

مرچاں، لُون سیاست دان

وچ عذابیں

ساڈی حبان

جیوے جیوے پاکستان

☆☆☆

ڪرودھ

نفرت چار چُنڀير ۽ بھڻي
ڪنن ظالم هون ڪوڪ
نفرت وڃ اي
زلد ڪن ڪن
پيارن ڪن ڪن
بھل ڪن ڪن

☆☆☆

دهشت گردى

دل دے دورے
کینسر، ٹی بی
ساڈے دیس دیاں
اخباراں

☆☆☆

ربؑ کر یمَا

سَا نُو سَا ڈے
 حَال تے چھڈ کے
 کر دتیاں ای رسیاں ڈھلیاں
 لاٹھی بے آواز وی ناہیں
 ائھ مچی اے چار چنیرے
 لوکی اتاں چائی جاون
 اپنی ڈھل نہیں چنگی ہوندی
 آپے اپنے کم سنبھال
 کھچ لے رسی پُچھ لے حال

☆☆☆

بے وسی

اُنچ تاں ماہیا
جد تک تینوں
مل نہ لیندا
تک نہ لیندا
مرنا نہیں سی
پر او سچناں
موت دے اگے
چل نہیں سکیا
ازلوں آج تک
زور کسے دا

☆☆☆

جی آیاں نُوں

روز دیہاڑے
میرے بُوہے
آؤندی موت
جی آیاں نُوں
جدوی بوہا
کھول کے آکھاں
خوَرے کا ہنوں
مُڑ جاندی اے

☆☆☆

چوڑی گرنی

کئی ورھیاں توں
ونگاں وتچے
اوبدیاں بانہواں
فیر وی سنجیاں
اپنا داج بنا نہ سکی
ہتھیں مہندی لائے سکی
ونگاں نوں چھنکا نہ سکی

☆☆☆

مجبوری

اُنچ تاں مینوں سون مہینہ
چنگا لگدا
پر کس کرے کچا کوٹھا
اکھاں وانگن
گلے باتے
چو پیندا اے

☆☆☆

شہرات

آج دی رات
عبادت مگروں
جو وی منگو
مل جاندا اے
پر میں رہا
کئی ورھیاں توں
ایسے راتے
آمن، وفائی
کوکاں چیکاں
تیری رحمت
نت اڈیکاں

☆☆☆

یار دا اعتبار

رَبِّ دِیاں قسماں

بھیرے لوکی

مندے ناپیں

تیری اِکو

سونہہ چکاں تے

سمجھن سچ اے

☆☆☆

نہ سجننا میں ڈاڈھا ماڑا

ربّ غریب نُون سجن رکھدا

یاری پھبدی

ہان دیاں سنگ

اُنج وی وڈ وڈیرے کہندے

سجن

سجنناں نُون مرواندے

پر میں مَرنا چاہندا نہیں

گھردی حالت

مندی اے

☆☆☆

سوچ

چدھر مرضی
ٹُر جاندی اے
کوئی قید
قبول نہیں کر دی

☆☆☆

سداً

عشق ، محبت

حُسن ، جوانی

مان ، تکبر

دولت ، شہرت

کول نہیں ساڈے

ماڑی دہردے دکھ نیں جھولی

آؤ جینے لُٹا لُٹ لو

☆☆☆

جیون دُکھ دا ناں

میتھوں دُکھ جَرے نہیں جاندے
 اکھیں نیر
 بھرے نہیں جاندے
 جیون توں ہاں نک نک آیا
 میں فرجی کے کیہ کرنا اے
 ظالم ظلموں بس نہیں کردا
 مظلوماں لئی نت دا مرنا
 ایس ورتارے مکنا نہیں جے
 تے فرمیں وی جی نہیں سکدا
 کا ہدے مُنصف کیہ نیاں اے
 جگ تاں بنیا کوڑسراں اے

ایٹھے وسنا اِک سزا اے
میں فرجی کے کیہ کرنا اے
چور، اُٹیرے بنے خُدا نہیں
اُتوں اوہناں ہتھ نیاں اے
میں ایہناں نُوں مَن نہیں سکدا
میں فرجی کے کیہ کرنا ایں

☆☆☆

میں اٹھا چنگا

میں کُھوں ای اٹھا جمیا
انساناں دی سُنرتا
کنج دی ہووے گی؟
ایہو سوچدا رہنا ساں
رنگ دُنیا دے ویکھن دا وی
چپاء ڈاڈھا سی
میریاں سدھراں
پورن لئی
مردے سمے کسے سخی نے
دان کیتیاں اپنیاں اکھاں
جدوں سجاکھا ہوون مگروں

بھیردی دُنیا داری ویکھی
 لوکاں دی مکاری ویکھی
 تاں فر سوچیا
 بندہ کنا کو جھا اے
 اُچی کر کے اکھ ویکھنا
 تے اکھاں وچ اکھاں پاؤنا
 کڈا وڈا جرم اے
 اوسے ویلے، سخی دی قبرے
 جا بھجیا میں
 ایہہ سوچ کے
 اپنے ہتھیں کڈھیاں اکھاں
 مٹی وچ دفنائیاں اکھاں
 کہ
 میں اٹھا ای چنگا واں

☆☆☆

سوال

دارو اكا
چھڈگيا واں
ہنجواى ہن
پيوى حباناں
خورے كسراں
جيوى حباناں

☆☆☆

آہلک

آپس دے وچ
لڑ دے پے نیں
اک دُوجے نُوں
ماری جاندے
لُٹی جاندے
جبر، دھرو وی
حدوں ودھیا
ٹھلھ پاون لئی

کوئی نہیں اٹھدا
لوک کروڑاں
مئے نہیں
پر آہلکی ہوئے

☆☆☆

حلّ

کاہدے لئی نِت
جھیرا کریئے
گل نُوں ہتے بے لایئے
آجا بیٹھ
نکھیرا کریئے
تُوں میرا
یاں
اودھ ایں

☆☆☆

بھار

اکھاں اندر ہنجو
ڈکی بیٹھا ہاں
دل اندر کئی ڈکھڑے
رکھی بیٹھا ہاں

☆☆☆

کیوں

پیار کرن دی

لوڑ پئی

گھروچ تیری

تھوڑ پئی

☆☆☆

رڑك

اكهياں وِچ
انگيارے رڑكن
دل وِچ تيرے
جھوٹے سچے
لارے رڑكن

☆☆☆

منگ

ساون رُت

بہار مہینہ

بُھل، خشبوواں

چن، ستارے

کس کم میرے

میرے تن دیاں کجوںنگاں

دو ڈنگاں دی روٹی منگاں

☆☆☆

جُدائی دا خوف

اوہنوں ملن لئی
جاندا نہیں میں
ایس پاروں کہ
اونی خوشی ملاپ نہیں دینی
جتنا دکھ وچھوڑے دینا

☆☆☆

عشق نتیجہ

عشتقا

بھیریا، ظالما

زہروں کوڑیا

گڑتوں مٹھینا

جیہنوں وی توں

لگ جاناایں

جیون بازی

ہر جاندااے

جیوندی جانے

مر جاندااے

☆☆☆

مُنافقت

وچ حیاتی قرضے سے سَن
بھین، بھراتے سجن بلی
رشتے دار وی
کوئی نہ بنیا
مر گیا ایسے دکھ نما
ہُن پئے میت کول کھلوکے
اُچی، اُچی ہو کا دیون
ایہدا دینا لینا بھائیو
سانوں آکے کہنا بھائیو

☆☆☆

وڪھو وڪھ سبھا

جڏنوں مپتھوں

رُسيا سڀن

مپن تال اوسه دن اى سبھنا

ايھو ٿيو اليا سي

تيري، ميري

نجه نھين سڪدي

☆☆☆

بُجھیا مچ

تیری میری پریت کہانی
ماضی دا اک حصہ ہوئی
بہت پرانا قصہ ہوئی

☆☆☆

بابل

دھی دا بھار
اُتارن لئی
سرتے قرضہ چایا اے
گھروی گاہنے پایا اے

☆☆☆

كسے طرہاں وی

نفرت دا
كوئی حل تاں ہووے
اوہدی میری
گل تاں ہووے

☆☆☆

كد چھٹكارا هووے گا؟

دُكھ پروهنے گھروچ آگئے
مجبوری دے هتال پروسے
ها سے خوشیاں سبھے كهاگئے
نهن تاں عمردي تاؤن وي نك گئی
خورے كد چھٹكارا هو سی؟

☆☆☆

فیصلہ

اوتنے جیکر
مرنا لکھیا
آپاں رل کے
جینا لکھیے

☆☆☆

ساون رُتے

اوہدے ہجر دی
جدوی دل نُوں
کھوہ پیندی اے
مینہ نہیں ورہدا
اکھ ورہدی اے

☆☆☆

